

3877 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3878

stræbe mig for at komme imøde. — Jeg maa ved de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har gjort med Hensyn til Benyttelsen af Reserverfonden eller Kassebeholdningens Papirer ved Tilvebringelsen af midlertidige Laan, tillade mig at kalde tilbage i Thingets Grindring den Debat, som om dette Punkt fandt Sted her i forrige Sessjon, hvor jeg fra en anden Plads havde Leilighed til at udtale mig udførligt herom i Anledning af en Bemærkning, som fremkom af en af de Herrer Statsrevisorer, som er Medlem af dette Thing. Jeg tror, at de Bemærkninger, som jeg da fremførte, og de Grundsætninger, som jeg tillod mig at udtale i den Henseende, dengang i det Hele taget vandt nogen Samstemning her i Thinget, og jeg kan kun sige dertil, at jeg maa være ganske enig med det ærede Flertal i Udvalget, saaledes som det herom har udtalt sig i Betænkningen, og navnlig saaledes som dette nærmere er blevet bestemt ved den ærede Ordfører Udtalelse idag. Jeg anser det, som jeg tidligere har tilladt mig at udtale, for uafviselig nødvendigt under de nugældende Forhold, at der undertiden indtræder Tilfælde, hvor Finantsministeren er nødt til at skaffe sig midlertidige Resourcer; og skal han skaffe dem paa billigste Maade, saaledes at han ikke maa gribe til Afhændelse af Papirer eller deslige under Forhold, hvor en saadan Afhændelse er meget bekostelig og usfordelagtig, saa er den hensigtsmæssigste Maade den, at han skaffer sig de midlertidige Resourcer ved Laan. Paa den anden Side er jeg fuldkommen enig med det ærede Udvalg i, at Reglen maa være den, som ogsaa Folkethinget ved flere andre Leiligheder har vedkjendt sig som passende Regel, at et saadant Laan eller Forskud — hvad man nu vil kalde det — bør være tilbagebetalt inden Finantsaarets Udgang, og hvis uforudsete Omstændigheder skulde medføre, at dette er umuligt, maa det anholdes om en Bevilling enten ved Finantsloven eller ved Tilleggsbevillingsloven. Dette er fuldstændigt min Anskuelse

af Sagen, og da jeg ser, at den stemmer med hele det mibærende Finantsudvalgs Anskuelse, tror jeg, at vi kunne være enige om denne Sag og kunne gaa videre.

Hvad de Forslag angaar, som ere stillede af det ærede Udvalg til dette Affnit, da skal jeg med Hensyn til Forslagene under Nr. 2, 3, 4 og 5 erklære, at der hverken fra min Side eller fra Indenrigsministerens Side er mindste Betænkning ved noget af dem. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 vil jeg ret meget henstille til det ærede Thing, om det ikke vil følge med Mindretallet deri og ikke bevilge denne Resættelse paa 1,000 Rd. Jeg skal tillade mig at sige det ærede Thing hvorfor. Der er en Sum paa 2,500 Rd., som er til uforudsete Udgifter i Anledning af Bestyrelsen af de umaadelige Skovdomæner, Staten eier, og som strække sig over hele Landet. Ved en saa uhyre Bedrift som denne indløber der altid i Aarens Løb Et og Andet, som man ikke havde forudset. Der indløber, som den ærede Ordfører allerede har antydet, forskjellige Tilfælde, hvor det vilde være i højeste Grad til Nytte og til Fordel for Statskassens Interesse, om man kan lade foretage f. Ex. en Opmaalning, om man kan lade foretage en Burdering, om man kan lade foretage en Boring eller en eller anden Undersøgelse, sende Mænd hen et eller andet Sted og undersøge en Ting, eller der indløber Tilfælde, hvor man maa sætte en Landvæsenkommission i Bevægelse, eller der indtræder et eller andet uforudseligt Tilfælde, jeg vil f. Ex. sige Tusseker, der melde sig i Skovene; i saa Fald ville de, mine Herrer, vide, hvor vigtigt det er, at man strax strider ind med tilbørlig Kraft. Dersom vi saa en saadan Tussekeroversømmelse, saa er det af største Vigtighed, at der øieblikkelig kan træffes de Foranstaltninger, der ere nødvendige for at hemme dens Udvikling, for at ikke den store og umaadelige Skade skal indtræde, som kan følge deraf for Skovene. Nu er det i allerhøjeste Grad nyttigt, at den vedkommende Bestyrelse veed, at man har en Sum, der er